

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Evy Rybářové v právní věci žalobce: **Povodí Labe**, státní podnik, IČ 708 90 005, se sídlem Hradec Králové 3, Víta Nejedlého 951, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.2.2014, č.j. 1857/500/13,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18.2.2014, č.j. 1857/500/13, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha ze dne 7.6.2013, č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1214178.013/13/PCM (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“) o uložení pokuty 1.000.000,-Kč za jednání žalobce, v němž správní orgány obou stupňů shledaly naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 88 odst.1 písm. i) a § 88 odst.2 písm. e) a i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), kdy protiprávního jednání se měl žalobce dopustit tím, že při manipulaci s vodní hladinou (snížení hladiny o 2 m z důvodů úpravy a údržby vodního toku) řeky Labe v úseku mezi Zdymadlem Lysá nad Labem a Zdymadlem Čelákovice ve dnech od 1.10.2012 do 28.10.2012 provedl bez souhlasu orgánu ochrany přírody škodlivý zásah do významného krajinného prvku (dále jen „VKP“) – vodní tok, nepostupoval při své činnosti (vodohospodářských úpravách) tak, aby nedošlo k nadměrnému úhynu zvláště chráněných živočichů nebo ničení jejich biotopů, a dále, aby

nezpůsobil jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich prostředí. V souvislosti se snížením vodní hladiny správní orgán I. stupně zjistil odhadem počet uhynulých jedinců velkých druhů měkkýšů na celkové ploše zasaženého území o délce 11,4 km v rozmezí od 1.440.000 - 2.870.000 exemplářů.

Žalobce v podané žalobě ve vztahu k rozhodnutí žalovaného poukázal na obsah svého odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a namítal, že se žalovaný s odvolacími námitkami, které žalobce zopakoval v podané žalobě, dostatečně nevypořádal. Žalobce nesouhlasil s prvoinstančním rozhodnutím, že manipulací s tokem ohrozil ekologicko-stabilizační funkce VKP a tímto jeho jednáním mělo dojít k úhynu milionů měkkýšů. Podle názoru žalobce k ohrožení ekologicko-stabilizační funkce VKP nemohlo dojít, neboť schopností ekosystému je vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovat své přirozené vlastnosti a funkce, jestliže po určité době se vodní hladina toku dostala do normálního stavu. S touto námitkou se žalovaný dle názoru žalobce dostatečně nevypořádal. Dále žalobce namítal, že žalovaný mu dává za vinu, že dostatečnými prostředky nezajistil ochranu předmětných živočichů, aniž by sdělil, jaké konkrétní prostředky měl použít. Žalobce sám zajistil sběr měkkýšů a jejich navrácení do vodního prostředí, vysbírání všech měkkýšů však nebylo reálné, jak technickými tak i ekonomicky dostupnými prostředky, a to z důvodu jejich množství a prostředí jejich výskytu, kdy k nim nebyl možný přístup. V další námitce žalobce nesouhlasil se způsobem výpočtu uhynulých měkkýšů, který správní orgán I. stupně uvedl až ve svém rozhodnutí, přičemž při stanovení celkového množství uhynulých exemplářů bylo použito prostého vynásobení zjištěného množství uhynulých exemplářů na 1m² celkovou plochou obnažených břehů bez zohlednění, že agregace uvedených organismů je možná pouze na vhodných místech z důvodu substrátové, proudové a potravní preference, tedy nikoliv v celé délce břehů jezové zdrže, a navíc byla u lokality č. 2 započítána celá plocha jeseptu, přičemž část této plochy je trvale nad hladinou normální nesnížené hladiny v toku a u šetřené lokality č. 3 (Sedlčanky) je uváděna plocha 100x 5m, avšak šířka koryta (hladiny) při normálním stavu je 70m, proto výpočet množství uhynulých živočichů při použití celkové plochy obnažených břehů nemůže být správný. A žalovaný se k této odvolací námitce ve svém rozhodnutí nijak nevyjadřuje. Žalobce dále namítal, že se k výpočtu, který byl proveden a uveden až v napadeném rozhodnutí, neměl možnost vyjádřit a podle jeho názoru neadekvátně stanovené množství uhynulých měkkýšů mělo vliv na stanovení výše pokuty. Výše uvedené odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí, a také i prvoinstančního rozhodnutí, jestliže žalovaný svým rozhodnutím potvrdil nezákonný postup správního orgánu I. stupně při vedení správního řízení o uložení pokuty.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k podané žalobě navrhl zamítnutí nedůvodné žaloby. Skutkový stav a průběh správního řízení je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí. Ve vztahu k námitkám obsaženým v žalobě uvedl žalovaný, že jsou obsahově shodné s odvolacími námitkami, jimiž se ve svém rozhodnutí ze dne 18.2.2014 zabýval, přičemž neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně. Protiprávním jednáním žalobce došlo k nadměrnému úhynu vodních měkkýšů, čímž byla významně oslabena ekologická stabilita VKP. Žalobci nelze upírat určitou snahu řešit nastalou situaci výskytu předmětných měkkýšů na obnažených březích a říčním dně, nicméně žalobce tuto situaci podcenil a nedokázal ani adekvátně pružně na uvedený rozsah ohrožení živočichů zareagovat, zejména nepoužil dostatečné technické prostředky, postupoval neefektivně a nesystematicky. Před manipulací s tokem si žalobce neobstaral závazné stanovisko od orgánu ochrany přírody k zásahu do VKP, kterým by žalobci byl stanoven rozsah a způsob opatření, aby případný úhyn živočichů byl minimální. Dále žalovaný uvedl, že považuje výpočet množství uhynulých živočichů, stanovený správním orgánem I. stupně na základě zjištěných údajů a důkazů

obsažených ve spisovém materiálu, za správný. Výpočtem došlo ke kvantifikaci rozsahu škodlivého následku klasickou statistickou metodou na základě zprůměrovaného množství změřených segmentů/vzorků. Samotný výpočet není podkladem ve smyslu ustanovení § 50 zák.č. 500/2004 Sb. (dále jen „správní řád“) a není procesním pochybením správního orgánu, že žalobce předběžně neinformoval o způsobu výpočtu uhynulých měkkýšů. Ke zpochybnění určení rozsahu plochy lokality č. 2 a č. 3 uvedl žalovaný, že sice žalobce odkazoval na mapové servery k ověření plochy lokality, ale neuvedl, jaká skutečnost by jejich použitím měla být vyvrácena.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když žalobce s takovýmto postupem vyjádřil výslovný souhlas, žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil, a proto se má za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že správní orgán I. stupně (ČIŽP) oznámil dne 30.10.2012 zahájení správního řízení o pokutě za správní delikt s organizací Povodí Labe, státní podnik. Do okamžiku zahájení správního řízení byly shromážděny podklady, a to údaje zjištěné ze zápisů šetření ze dne 25.10.2012 o úhynu a množství živočichů (bahenka, plovatka, bahnivka, velevrub malířský, velevrub nadmutý, škeble říční, okružanka, korbíkula, slávička). Účastníci šetření u první lokality v šetřené ploše 150m² odhadli hustotu nedávno uhynulých exemplářů cca 1 až 2 exempláře na 1m², což vynásobením průměrné hustoty plochou lokality přibližně odpovídá 150 až 300 jedincům, v druhé lokalitě o šetřené ploše 4.500m² odhadli hustotu jedinců na cca 10 až 20 exemplářů na 1m² a úhrnný odhadnutý počet uhynulých exemplářů činil 50.000 až 100.000 exemplářů, u třetí lokality o šetřené ploše 500m² odhadli hustotu jedinců na cca 1 až 2 exemplářů na 1m² a úhrnný odhadnutý počet uhynulých exemplářů činil 500 až 1.000 exemplářů, u čtvrté lokality o šetřené ploše 30.000m² odhadli hustotu jedinců na cca 10 až 20 exemplářů na 1m² a úhrnný odhadnutý počet uhynulých exemplářů činil 300.000 až 600.000 exemplářů, u páté lokality o šetřené ploše 1.800m² odhadli hustotu jedinců na cca 1 až 2 exemplářů na 1m² a úhrnný odhadnutý počet uhynulých exemplářů činil 1.800 až 3.600 exemplářů, u šesté lokality o šetřené ploše 200m² odhadli hustotu jedinců na cca 1 až 2 exemplářů na 1m² a úhrnný odhadnutý počet uhynulých exemplářů činil 200 až 400 exemplářů. Inspekce odhadla počet uhynulých jedinců velkých druhů měkkýšů (škeble říční, velevrub nadmutý a velevrub malířský) na celkové ploše kontrolovaných lokalit v rozmezí 350.000-710.000 exemplářů. Protože snížení hladiny se dotklo zhruba 5,7km toku, to znamená celkové délky obou břehů přibližně 11,4km, správní orgán I. stupně na celý předmětný říční úsek 11,4 km matematicko-statistickým výpočtem (odhadem) stanovil 1.440.000 až 2.870.000 uhynulých živočichů, t.j. v případě kriticky ohrožených velevrubů malířských, jejichž druhové zastoupení bylo odhadnuto v poměru 1:20 (poměr velevrubu malířského a škeble říční) činily odhady 17.500 až 35.500 živočichů v rámci fyzicky skutečně prozkoumaných lokalit a 72.000 až 143.500 exemplářů v případě celého předmětného říčního úseku a v případě dvou zbývajících sledovaných druhů - škeble říční a velevrub nadmutý činily odhady 332 500 až 675 000 exemplářů na přímo zkoumaných lokalitách a 1.368.000 až 2.726.500 exemplářů v celém postiženém úseku. Dále ze zápisů z kontrolních lokalit vyplývá, že inspekce odhadla množství uhynulých jedinců menších druhů v celkovém zasaženém úseku Labe řádově na milióny. S těmito podklady – zápisy z inspekčních šetření z 25.10.2012, situační nákres

(mapka) s vyznačením kontrolovaných lokalit, dokumentační fotografie z kontrolního dne - byl žalobce seznámen a svým podáním ze dne 20.11.2012 učinil připomínky a návrhy, které byly projednány před správním orgánem I. stupně při ústním jednání dne 10.1.2013. Výzvou správního orgánu ze dne 3.2.2013 bylo žalobci umožněno se vyjádřit ve stanovené lhůtě k podkladům rozhodnutí.

Dále součástí spisového materiálu je stanovisko Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor životního prostředí (vodoprávní úřad), z něhož vyplývá, že tento úřad povolil mimořádnou manipulaci, spočívající ve snížení hladiny v jezové zdrži na VD Čelákovice. Spisový materiál dále obsahuje stanovisko OOP Městského úřadu Lysá nad Labem ze dne 4.7.2013, které si žalovaný v rámci odvolacího správního řízení vyžádal a kterým se potvrzuje zjištěný rozsah uhynulých exemplářů v měřené lokalitě č.1 a 2.

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha ze dne 7.6.2013 byla žalobci za tři správní delikty uložena pokuta ve výši 1.000.000,-Kč a náklady řízení v částce 1.000,-Kč. Žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal dne 26.6.2013 odvolání, o kterém žalovaný rozhodl dne 18.2.2014 napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Zřejmou nesprávností byla ve výroku napadeného rozhodnutí zaměněna část číselného a písemného označení prvoinstančního rozhodnutí včetně jeho datace, kterou žalovaný opravil opravným rozhodnutím ze dne 28.2.2014.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

V první řadě soud řešil námitku žalovaného a zabýval se otázkou včasnosti podání žaloby. Posledním dnem dvouměsíční lhůty pro podání žaloby (21.4.2014) byl svátek. V takovém případě podle ustanovení § 40 odst. 3 s.ř.s. byl posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tedy 22.4.2014. Tento den byla žaloba zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence. Žaloba byla podána v zákonem stanovené lhůtě.

Žalobce namítal, že výrok napadeného rozhodnutí je nesrozumitelný, když tímto výrokiem potvrdil jiné rozhodnutí, než proti kterému žalobce podal odvolání a proto je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti výroku podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Námitka není důvodná, a to z toho důvodu, že žalovaný chybné označení prvoinstančního rozhodnutí ve výroku napadeného rozhodnutí spočívající v záměně části číselného a písemného označení rozhodnutí ČIŽP a části jeho datace (chybně bylo rozhodnutí označeno jako č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1208059.019/13/PMO ze dne 21.5.2013 přičemž mělo být označeno jako č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1214178.013/13/PCM ze dne 7.6.2013) opravil následným opravným rozhodnutím ze dne 28.2.2014, č.j. 591/500/14, 15047/ENV/14, které nabylo právní moci dne 19.3.2014. Popsaná zřejmá nesprávnost (§ 70 správního řádu) se týká pouze výroku napadeného rozhodnutí, přičemž z celého rozhodnutí (správné označení se objevuje v záhlaví výrokové části i v odůvodnění napadeného rozhodnutí) je seznatelné, které věci se rozhodnutí týká, a z textu rozhodnutí i z průběhu odvolacího řízení nelze vyvodit žádnou pochybnost o předmětu celého řízení a o tom, které rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo předmětem odvolacího řízení. Výrok napadeného rozhodnutí je nutno posuzovat ve znění opravného rozhodnutí ze dne 28.2.2014.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalobci byla uložena pokuta za tři správní delikty, a to za správní delikty podle ustanovení § 88 odst.1 písm. i) a § 88 odst.2 písm. e) a i) zákona o ochraně přírody a krajiny. Správního deliktu podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny se dopustí ten, kdo provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody. Podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny se dopustí správního deliktu ten, kdo nepostupuje tak, aby nedocházelo k nadbytečnému úhynu rostlin a živočichů podle § 5 odst. 3, nedovoleně sbírá nebo poškozují zvláště chráněné nerosty. Podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny se dopustí správního deliktu ten, kdo usmrcuje zvláště chráněné živočichy přímo nebo způsobí jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich prostředí.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas se závěry žalovaného, že naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny, když manipulací s hladinou vodního toku měl ohrozit ekologicko-stabilizační funkce VKP vodního toku, přičemž toto ohrožení spočívalo v úhynu milionů kusů měkkýšů. V této námitce žalobce uvedl, že ekosystém má schopnost vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce, a jestliže snížení hladiny v jezové zdrži vodního toku bylo pouze po určitou dobu, nemohlo tak podle názoru žalobce dojít ke zničení a poškození ekologické stability tohoto VKP nebo narušení její obnovy. Podle žalobce se žalovaný s jeho námitkou ohledně škodlivého vlivu do VKP dostatečně nevypořádal, a proto žalobce zastává názor, že správního deliktu podle tohoto ustanovení se nedopustil.

Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou ohledně škodlivého vlivu do VKP, neboť žalovaný dostatečně popsal vznik škodlivého vlivu, jestliže činnostmi žalobce byly narušeny vzájemné ekologické vazby mezi živočichy, rostlinami a vodním prostředím a v důsledku čehož došlo k úhynu několika milionů jedinců vodních měkkýšů, jejichž život měl a má zásadní význam pro ekologické funkce VKP, které jsou podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny chráněny před poškozováním a ničením.

Za nedůvodnou považuje soud námitku žalobce, ve které argumentuje, že nemohlo dojít k narušení ekologické stability, pakliže ke snížení hladiny v jezové zdrži došlo pouze dočasně. Proti tomuto jeho tvrzení právě stojí nevyvratitelné zjištění, že snížením vodní hladiny, byť dočasně, byl narušen biotop zvláště chráněných živočichů, v důsledku čehož došlo k masivnímu úhynu těchto živočichů. A tento následek má zcela jednoznačně negativní dopad na celý říční ekosystém v dané lokalitě. Odkaz žalobce na ustanovení § 4 zák. č. 17/1992 Sb. o životním prostředí, z něhož vyplývá, že ekologická stabilita je schopnost ekosystému vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce, není relevantní, neboť z ustanovení vyplývá definice toho, co se rozumí ekologickou stabilitou, avšak z ustanovení nevyplývá, že těmito změnami k oslabení nebo narušení funkcí VKP nemůže dojít. Pod pojmem „vyrovnávat změny“ lze rozumět to, že plné obnovení narušených ekostabilizačních funkcí VKP může trvat i několikaleté období, jak uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí.

Skutková zjištění prokazují škodlivost jednání žalobce, škodlivost jeho zásahu do VKP. Je nutno zdůraznit, že žalobce jednal bez souhlasu orgánu ochrany přírody, přitom snížil hladinu Labe o 2 metry na relativně dlouhou dobu (téměř 2 měsíce), aniž by si stanovisko orgánu ochrany přírody opatřil (§ 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny), tato skutečnost zvyšuje společenskou nebezpečnost jednání žalobce. Přitom úpravy vodních toků jsou v ustanovení § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny uvedeny výslovně

v demonstrativním výčtu činností, k nimž je třeba si závazné stanovisko orgánu ochrany přírody obstarat.

Žalobce namítal, že správní orgán ho shledal vinným za správní delikt podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny tím, že nepostupoval tak, aby nedošlo k nadbytečnému úhynu předmětných živočichů. Žalobce však zastává názor, že se tohoto deliktu nedopustil, sám zajistil sběr měkkýšů a jejich navrácení do vodního prostředí, přitom vysbírání všech měkkýšů nebylo reálné, jak technickými tak i ekonomicky dostupnými prostředky, a to z důvodu jejich množství a prostředí jejich výskytu, kdy k nim nebyl možný přístup.

Soud shledal tuto námitku nedůvodnou. Je zřejmé, že žalobce se pouze snažil snížit následky svého protiprávního jednání (jednání bez příslušného souhlasu). Měl přitom od počátku jednat tak, aby k úhynu živočichů vůbec nedošlo. To, že by před tím, než žalobce jednal, učinil nějaké konkrétní kroky směřující k zabránění nadbytečnému úhynu živočichů, žalobce ani netvrdí. Pouze namítá, že učinil kroky spočívající ve vrácení živočichů do přírody po té, kdy snížil hladinu řeky. Přitom netvrdí, že by odstraňování následků snížení hladiny bylo připraveno a koordinováno s cílem dosažení maximální efektivity. Argumentace množstvím a nepřístupným prostředím výskytu živočichů nelze považovat za argumentaci relevantní. Žalobce je subjektem, u něhož lze oprávněně očekávat profesionalitu v souvislosti s jeho činností. Jestliže hodlal přistoupit ke snížení hladiny řeky, bylo jeho povinností zjistit, kde a v jaké míře se v oblasti VKP nacházejí předmětní živočichové a bylo jeho povinností, aby učinil opatření, které by nadbytečnému úhynu zabránilo. Je nutno konstatovat, že pokud žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce tuto situaci podcenil a nedokázal adekvátně pružně na uvedený rozsah ohrožení živočichů zareagovat a nepoužil dostatečné technické prostředky, soud s tímto závěrem souhlasí.

Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nedostatečně vypořádal s jeho odvolací námitkou, že správní orgán I. stupně neadekvátně stanovil celkové množství uhynulých exemplářů velevruba malířského a jiných druhů vodních měkkýšů a nezohlednil jejich požadavky na stanoviště s výhodnými substrátovými, proudovými a potravními vlastnostmi, neboť nevyužívají celou délku břehu jezové zdrže. Dále žalobce namítal, že celkový počet uhynulých všech druhů měkkýšů včetně zvláště chráněných druhů není stanoven správně z důvodu chybně stanovených výměr ploch obnažených břehů, přičemž rozsah obnažených břehů a dna patrný z fotodokumentace, jak na ní odkazoval žalovaný ve svém rozhodnutí, není. To, že nebyl dostatečně určité stanoven rozsah obnažených břehů, svědčí i prvoinstanční rozhodnutí, v němž se uvádí, že rozsah obnažených ploch s uhynulými měkkýši byl stanoven odhadem.

Námitka žalobce je nedůvodná, neboť z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se touto námitkou v odvolacím řízení dostatečně zabýval. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně provedl inspekční šetření v šesti různých lokalitách a zjistil množství uhynulých zvláště chráněných živočichů a ostatních živočichů na jednom metru čtverečním a statistickým výpočtem zprůměrovaného množství změřených segmentů/vzorků kvantifikoval rozsah škodlivého následku předmětného zásahu žalobce. V odůvodnění napadeného rozhodnutí dále žalovaný uvedl, že rozsah obnažených ploch břehů a dna v jednotlivých měřených lokalitách je patrný z inspekčních protokolů ze dne 25.10.2012, z vyjádření OOP Městský úřad Lysá nad Labem ze dne 4.7.2013 a z přiložené fotodokumentace. Podle žalovaného výsledky z prvoinstančního řízení, zjištěné z těchto

lokalit mají vypovídající hodnotu o celkovém úhynu v předmětných lokalitách a s výpočtem na základě podkladů, obsažených ve spisové dokumentaci, se žalovaný ztotožnil.

Soud má za to, že takto žalovaným vypořádaná žalobcova námitka, je postačující. Ze zjištění z kontrolovaných lokalit, proti němuž žalobce žádné připomínky neuplatnil, soud neshledal znaky neobvyklosti či nepřiměřenosti, proto námitku žalobce o neadekvátním stanovení celkového množství uhynulých měkkýšů považuje za nedůvodnou. Přesný rozsah obnažených ploch břehů není patrný pouze fotodokumentace, v kombinaci s inspekčními zápisy měl správní orgán I. stupně dostatečný podklad, z něhož stanovil odhadem celé postižené území s uhynulými živočichy. Po správním orgánu nelze vyžadovat zcela podrobnou specifikaci množství uhynulých živočichů a jejich přesný výpočet, a to již s přihlédnutím k rozloze odhalených břehů a velkému výskytu živočichů. Zvolený způsob odhadu o rozsahu obnažených ploch s celkovým počtem uhynulých živočichů soud považuje za dostatečný a přezkoumatelný. Odhad rozsahu obnažených ploch s uhynulými živočichy je v daném případě třeba akceptovat a lze mít za to, že tento odhad 1.440.000 až 2.870.000 uhynulých živočichů na celý předmětný říční úsek 11,4 km je určen dostatečně. Toto uvedené množství uhynulých exemplářů je třeba považovat za nadměrné a rozhodně nelze tyto zjištěné hodnoty přirovnávat k běžnému úhynu.

Stejně tak nedůvodná je námitka žalobce, že při výpočtu celkového množství uhynulých velevrubů malířských, ale i ostatních druhů měkkýšů byla u lokality č. 2 započítána celá plocha jesepu 4.500m², přičemž ale cca 1.000 až 1.200 m² tohoto nánosu šterkopísku je trvale nad hladinou normální nesnížené hladiny v toku, a dále v případě šetřené lokality č. 3 (Sedlčánky) je uváděna plocha 100x5m, což je zjevně nesprávné, neboť šířka koryta (hladiny) při normálním stavu je 70m.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitce, že plocha lokality č. 2 a 3 není tak rozsáhlá, jak zjistil správní orgán I. stupně při inspekčním šetření, uvedl, že žalobce byl seznámen s inspekčními protokoly ze dne 25.10.2012, ve kterém je uveden počet uhynulých živočichů na jeden metr čtvereční a na celou zjištěnou plochu dané lokality, dále byl žalobce seznámen s vyjádřením OOP Městský úřad Lysá nad Labem ze dne 4.7.2013, ve kterém je uvedena velikost změřených lokalit č. 1 a 2 včetně přiložené fotodokumentace a dále žalovaný uvedl, že žalobce ničím nedokládá zpochybnění rozsahu lokality č. 2 a 3.

Jestliže se žalovaný s odvolací námitkou, která je totožná s tímto žalobním bodem a kterou žalovaný považoval za nekonkrétní a za nepodloženou, vypořádal ve svém rozhodnutí pouze v obecné rovině, nelze tomuto postupu nic vytknout, neboť ani žalobce neuváděl žádné konkrétní skutečnosti, které by mohl žalovaný posoudit. K tomu soud považuje za potřebné uvést, že ve spisovém materiálu není žádný podklad, který by vedl k závěru, že při uvažované menší ploše kontrolované lokality než je plocha 4.500m², z níž vycházel správní orgán, by nadměrný úhyn živočichů nenastal. I kdyby se vzala do úvahy plocha menší o 1.000-1.200m², pak výpočet uhynulých živočichů by se mohl přibližně snížit o desítky tisíc živočichů, avšak konečným výsledkem bude stále nadměrný úhyn. Odkaz žalobce na mapové servery k prověření plochy lokality č. 2 a 3 je z tohoto pohledu shora uvedeného nepodstatný, protože ani při menší ploše by nemohl být učiněn závěr o tom, že úhyn předmětných živočichů nebyl nadměrným úhynem.

Soud považuje za potřebné konstatovat, že závěr o nadbytečnosti úhynu není odvislý od postižené plochy ani od konkrétního počtu uhynulých živočichů. Jestliže zákonodárce použil termín „nadbytečný“ učinil tak nepochybně proto, aby dal prostor pro správní uvážení

správním orgánem a nestanovil konkrétní počty uhynulých živočichů, které by musely být zjištěny pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny. Význam pojmu „nadbytečný“ je vyjádřením toho, že něco je zbytečné, nadpočetné. Je to něco, co běžně nevzniká. Pro posouzení podmínek ustanovení § 88 odst. 2 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny je to situace, kdy dojde o úhynu živočichů nad běžnou normální situací, tedy k úhynu, který je nadpočetný, nadměrný. V daném případě je zřejmé, že v důsledku činnosti žalobce došlo k vysokému úhynu živočichů zcela se vymykajícímu běžné situaci. Žalovaný zcela transparentním a logickým způsobem sumarizoval zjištěný úhyn živočichů, který byl zcela nepochybně podstatně - nadměrně - vyšší než v situaci, kdyby k zásahu žalobcem nedošlo. Početní odhad žalovaného je zcela logický a má oporu zejména v kontrolních šetření na místě samém. Tato konkrétní zjištění nebyla žalobcem zpochybněna.

Žalobce dále namítal, že způsob výpočtu a vlastní výpočet abundance populace velkých i ostatních měkkýšů, včetně stanovení celkového počtu uhynulých, ke kterému bylo zřejmě přihlédnuto při stanovování výše pokuty, byl proveden a uveden až v napadeném rozhodnutí a žalobce tak neměl možnost se k němu v průběhu správního řízení před vydáním rozhodnutí o uložení pokuty vyjádřit či vznést námitky, čímž došlo k porušení jeho práva ve smyslu ustanovení § 36 správního řádu.

Tuto námitku neshledal soud důvodnou. S odkazem na to, co bylo uvedeno výše, je nutno zdůraznit, že výpočet celkového množství uhynulých živočichů je nutno považovat za úvahu o způsobu stanovení odhadu celkového počtu uhynulých jedinců s ohledem na postižený rozsah území. Výpočet celkového množství uhynulých měkkýšů je výsledek hodnocení zjištěných skutečností a nejde o podklad ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu, neboť podle tohoto ustanovení se za podklady pro rozhodnutí považují zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu, podklady od jiných orgánů a skutečnosti obecně známé a k těmto podkladům účastník řízení má právo vyjádřit své stanovisko (§ 36 odst. 2 a 3 správního řádu). Za podklady pro rozhodnutí je třeba v daném případě považovat záznamy ze šetření dne 25.10.2012, z nichž vyplývalo zjištěné množství uhynulých měkkýšů na celkové ploše šesti kontrolovaných lokalit. S těmito podklady se žalobce seznámil včetně stanoviska inspekce na jednání dne 10.1.2013 a bylo mu umožněno se k nim vyjádřit ve stanovené lhůtě na základě výzvy inspekce ze dne 3.2.2013.

Žalobce namítal, že neadekvátní výpočet množství uhynulých živočichů měl vliv na výši pokuty. Podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny se při stanovení výše pokuty přihlíží k závažnosti protiprávního jednání a k rozsahu hrozící nebo způsobené újmy ochraně přírody a krajiny. Je tedy nutno dát žalobci za pravdu v tom směru, že počet uhynulých živočichů se jistě musí projevit v hodnocení rozsahu způsobilé újmy ochraně přírody a krajiny. Jde o následek jednání žalobce, proto musí žalobce nést za své jednání i následky spočívající v odpovědnosti za správní delikt. Nelze souhlasit se žalobcem v tom směru, že úhyn byl stanoven neadekvátním výpočtem množství uhynulých živočichů. Jak bylo výše uvedeno, žalovaný vycházel při výpočtu, resp. při stanovení rozsahu škodlivých následků, ze záznamů o šetření na místě samém a jeho sumarizaci nelze označit za neadekvátní, ani za netransparentní.

S ohledem na prokázané zjištění úhynu zvláště chráněných živočichů v řádu několika statisíců v kontrolovaných úsecích vodního toku, je třeba takové množství uhynulých živočichů považovat za závažný následek a způsob výpočtu (odhad) uhynulých exemplářů na celý říční úsek se nejeví jako zásadní.

Na výši pokuty má především vliv ta skutečnost, že žalobce svým jednáním naplnil dvě skutkové podstaty správního deliktu dle § 88 odst. 2 písm. e) a i) zákona o ochraně přírody a krajiny a skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle ustanovení § 88 odst. 2 tohoto zákona orgán ochrany přírody za spáchání tohoto správního deliktu uloží pokutu až do výše 2.000.000,-Kč.

V daném případě se jednalo o správní delikty mimořádně závažné. Z odůvodnění stanovené výše pokuty je patrné, že správní orgán dostatečným způsobem odůvodnil a vyhodnotil jednotlivá hlediska, která v posuzované věci měla či mohla mít na výši uložené pokuty svůj vliv. Správní uvážení, t.j. hodnocení rozhodných skutečností správním orgánem, nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu. Při úvaze o stanovení výše pokuty správní orgán zohlednil skutečnost, že žalobce svým protiprávním jednáním naplnil znaky více skutkových podstat, což bylo chápáno jako přitěžující okolnost. Za další přitěžující okolnost považoval skutečnost, že žalobce neinformoval žádný OOP, když se dozvěděl, že předmětní živočichové se nestihli stáhnout s ustupující vodou a zůstali na obnaženém dně. Správní orgán však nepominul zahrnout do svých úvah polehčující okolnosti, když zohlednil přístup žalobce v průběhu řízení a skutečnost, že šlo o první pochybení tohoto druhu a uváděného rozsahu. Za polehčující okolnost správní orgán vzal i tu skutečnost, že vodoprávní úřad pochybil, když pro povolení mimořádné manipulace s vodní hladinou dostatečně nepoučil žalobce o jeho povinnosti si vyžádat závazné stanovisko k podmínkám ochrany zvláště chráněných živočichů.

Výše pokuty, která byla stanovena, přes závažnost a celkový rozsah všech tří žalobcem spáchaných správních deliktů, za použití instrumentu právní absorpce, je ve výši 50% maximální částky, která ve smyslu správního deliktu nejprísněji postižitelného činí 2.000.000,-Kč. Uloženou výši pokuty nebylo možné klasifikovat jako výši zjevně nepřiměřenou, když se při úvaze o výši zohledňuje preventivní úloha postihu, která spočívá nejen v účinku vůči žalobci, ale musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i další adresáty stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat toliko postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí v sobě obsahovat i represivní složku, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, jinak by postih delikventa smysl postrádal.

Pro úplnost soud uvádí, že ve vztahu ke správnímu deliktu podle ustanovení § 88 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny žalobce žádné námitky neuplatnil.

Soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Proto soud podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. dubna 2016

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu